

LIETUVOS DVASIŠKIŲ DELEGACIJA 43-me TARPTAUTINIAME EUCHARISTIJOS KONGRESE NAIROBI

Eucharistinis kultas K. Bažnyčios gyvenime užima centrinę vietą: Bažnyčia visą laiką stengėsi, kad Eucharistija, arba Šv. Sakramentas būtų tikinčiųjų garbinamas ne tik privačiai, bet ir viešai. Tam tikslui yra rengiamos ne tik privačios, bet ir viešos Švč. Sakramento adoracijos, procesijos, tautiniai ir net tarptautiniai eucharistiniai kongresai.

Tarptautiniuose eucharistiniuose kongresuose paprastai dalyvauja daugybė tikinčiųjų iš įvairių pasaulio kraštų ir kontinentų: Šios rūšies eucharistinių kongresų jau yra buvę 43. Pirmasis Eucharistinis tarptautinio masto yra įvykęs LILLE mieste (Prancūzijoje) 1881 m.

Į tokius tarptautinius eucharistinius kongresus atskiri kraštai stengiasi pasiųsti specialias delegacijas, viešai ir oficialiai atstovaujančias savojo krašto K. Bažnyčią. 41-me Tarpt. Eucharistiniame Kongrese, įvykusiame 1976 m. Philadelphia (J.A.V.) ir 42-me Tarp. Eucharistiniame Kongrese, įvykusiame 1981 m. Lourdes (Prancūzijoje) dalyvavo ir Lietuvos tikinčiųjų delegacijos. Taip pat ir šaime 43-me Tarptautiniame Eucharistiniame Kongrese Nairobi (Kenijoje) dalyvavo delegacija iš Lietuvos. Ją sudarė:

J.E. vysk. Juozas Preikšas, J. E. Arkiv. L. Povilonio augziliaras, Delegacijos vadovas,

Kun. Julius Baltušis, Kalvarijos klebonas ir Vilniaus arkiv. Kunigų Tarybos konsultorius,

Kun. Antanas Bitvinskas, Kauno arkiv. kurijos kancleris,

Kan. Kazimieras Gaščiūnas, Plungės klebonas ir dekanas (Telšių vysk.)

Kan. Jonas Jonys, Kaišiadorių kurijos kancleris,

Kun. Jonas Juodelis, Panevėžio kurijos kancleris ir šv. Petro ir šv. Povilo klebonas,

Kun. Vytautas Vaičiūnas, Kauno arkiv. Tarpdiecezinės Kunigų Seminarijos vice-ordinatorius.

Lietuvos delegacija atskrido į Nairobi penktadienį – rugpiūčio 9 d. vakare. Ją nairobi aerouoste pasitiko Nairobi arkivyskupijos kardinolas Maurice Otunga, Apaštalinės nunciatūros atstovas ir prel. A. J. Bačkis. Visi Delegacijos nariai buvo apgyvendinti šv. Tomo Akviniečio vietos kunigų Seminarijoje, kurioje jau buvo apie 100 kitų kongreso svečių: kar-

Vyskupas J. Preikšas iš Lietuvos su Šventuoju Tėvu Eucharistiniam Kongrese. Nairobi, 1985 VIII 16. Nuotr. Arturo Mari, L'Osservatore Romano.

dinų, vyskupų ir kunigų iš įvairių pasaulio kraštų. Tai rami ir nuošali vieta apie 12 km. nuo miesto centro. Čia gyveno ir Lomžos vyskupas Julijus Paetz.

43-sis Tarptautinis Eucharistinis Kongresas Nairobi prasidėjo sekmadienį – rugpiūčio 11 d. ir baigėsi sekantį sekmadienį – rugpiūčio 18 d. Kongresas buvo pradėtas iškilmingomis šv. Mišiomis, kurias laikė specialus popiežiaus atstovas-legatas Karachi kard. Joseph Cordeiro, kartu koncelebruojant visiems Kongrese dalyvavusiems dvasiškiams. Lietuvos Delegacija jau nuo pat pirmos dienos stropiai dalyvavo rengiamose pamaldose ir kartu koncelebruodavo iškilmingose šv. Mišiose.

Kongreso pagrindinė tema: "Eucharistija ir krikščioniškoji šeima". O kiekviena Kongreso savaitės diena turėjo dar savo atskirą dienos temą ir tai progai pritaikytas maldas bei intencijas. Taip, pav. sekmadienį – rugpiūčio 11 d. tema buvo: "Žmonijos, sudarančios vieną šeimą vienybė". Ta proga visa diena buvo meldžiamasi už tautų vienybę ir taiką.

Gausiai buvo lankomos adoracijos valandos ir procesijos su Sakramentu. Jų nepraleisdavo ir Lietuvos Delegacija.

Kongreso metu buvo galima išgirsti ne tik įdomių ir aktualių konferencijų, bet ir žymių, gerų savo srities žinovų ir gerai pasiruošusių kalbėtojų.

Pirmadienį – rugpiūčio 12 d. tema: "Dievo tauta". Ta proga kalbėjo Milano kard. Carlo Maria Martini tema: "Eucharistija, šeima ir Bažnyčia". Gi australų profesoriai John ir Lynn Billings prave-

dė seminarą: "Dabartinė motalinė šeimos krizė".

Antradienį – rugpiūčio 13 d. tema: "Duonos šeimai". Pasirinkęs savo konferencijai temą: "Duonos visiems" kalbėjo Vyskupų Kongregacijos prefektas kard. Bernardin Gantin, paliesdamas problemas, liečiančias badą, skurdą, nelygybę dalinantį žemės gėrybėmis.

Trečiadienį – rugpiūčio 14 d. tema: "Kandis pasaulyje". Šia proga kalbėjo Chicagos kard. Joseph L. Bernardin tema: "Kvietimas į taiką". Čia jis apgailestavo, kad pareikalaujama daug lėšų apsiginklavimui, kai tuo tarpu pasaulyje yra daug badaujančių.

Taip pat tarė žodį ir Motina Teresė iš Kalkutos. Tai nepaprasto energijos ir didelio pasišventimo artimo meilei vienuolė, sulaukusi jau 75 m. amžiaus, atžymėta 1979 m. Nobelio premija už taiką. Jos tema: "Būtūsu kenčiančiais." Ji trumpai nušvietė savo ir savo įsteigtos seserų Kongregacijos apaštalavimą tarp vargstančių ir labiausiai apleistųjų pasaulyje. Ši diena ypač buvo skirta maldoms už ligonius, senatvės varginamus, paliečiusius, už šeimas, reikalingas dvasinės pagalbos ir už išblaškytus po visą pasaulį tremtinius.

Ketvirtadienį – rugpiūčio 15 d. – Žolinė. Šios dienos tema: "Dvasiškių tarnybos Bažnyčioje". Ta proga konferencijose buvo liečiamas pašaukimų klausimas. Tos dienos maldos buvo skirtos už pašaukimus.

Vakare, Nairobi kard. M. Otunga sa-

SEMANARIO

MŪSŲ LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 30.000,00
 Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.
 Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikoje: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 120.000

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anūncios) mokami už skilties (Coluna) centimetražą Cr. 5.000

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius. Perlaidaš ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 1.500

Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

Į tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 100.000

o rezidencijoje priėmė Kongrese dalyvaujančius kaėdinolus, vyskupus ir atskiy delegacijų vadovus. Šiame priėmime dalyvavo ir Lietuvos delegacijos vadovas vysk. J. Preikšas.

Tą patį vakarą nuo 21 val. visose Nairobi bažnyčiose buvo pravedama Švč. Sakramento valanda. Tokia adoracijos valanda buvo ir vietos Seminarijos koplyčioje, kurią pravedė Lietuvos Delegacijos nariai. Čia pirmą kartą Afrikos kontinente suskambėjo lietuviškų giesnių melodijos, litanija bei kalbamos maldos, šalia keletos lotyniškai pagiedojusių giesmių. Buvo įjungtos ir intencijos, liečiančios Lietuvos Bažnyčios reikalus. Šioje adoracijos valandoje dalyvavo ir tų kraštų delegacijų nariai, kurie žavėsi lietuvių kalba ir lietuviškų giesnių elodijomis.

Penktadienį – rugpiūčio 16 dienos tema: "Jaunimas ir krikščioniškoji meilė". Šios dienos paskaitos lieté aktualias jaunimo problemas, ir tos dienos maldos buvo skirtos už jaunimą, kad jis rūpestingai pasiruoštų atsakingam ir įsipareigojančiam šių dienų socialiniam gyvenimui.

Rugpiūčio 16 d. vakare, iš Zaire į Nairobi atskrido pop. Jonas-Paulius II, kydamas savo trečiosios apaštalinės lioneš planą po Afrikos kontinentą. Šv. Tėvas norėjo bent keletą dienų dalyvauti 43-me Tarp. Eucharistiniame Kongrese iš anksto numatytoje programoje ypač jo iškilmingame uždaryme.

Šv. Tėvas, vos tik atvykęs į Nairobi incijaus rezidenciją, tą patį vakarą priėmė visus Lietuvos Delegacijos narius: šie su kiekvienu iš jų pasikalbėjęs, išreiškė palaimino ir prašė perduoti jo linkėjimus arkiv. L. Poviloniui bei kitiems Lietuvos vyskupams, kunigams ir tikintiems su jo specialiu apaštalinio palai-

minimu. Priėmime kartu dalyvavo kard. A. Casaroli – Vatikano valstybės sekretorius, arkiv. E. Martinez – pavaduotojas, kard. Josef Tomko – Tautų Evangelizacijos Kongregacijos Prefektas (buvęs Vyskupų Sinodo generalinis sekretorius) ir prel. A. J. Bačkis.

Šeštadienį – rugpiūčio 17 d. tema: "Vyras ir žmona: vienas kūnas, viena Duona". Dienos konferencijos daug dėmesio skyrė jaunų šeimų problemoms šių dienų gyvenimo sukuriuose. Maldos buvo skirtos už besituokiančius, kad išlaikytų sukurtą šeimų vienybę.

Šeštadienį po pietų, šv. Tėvas laikė koncelebruotas šv. Mišias už jaunimą didžiuliame Nairobi miesto Nyayo stadione, talpinančiame 40.000 žmonių. Kartu koncelebravo ir Lietuvos Delegacija. Šv. Mišių metu šv. Tėvas sutuokė 25 jaunųjų poras. Ta proga tartame žodyje šv. Tėvas išryškino krikščioniškosios doktrinos principus, liečiančius santuokos vienybę ir jos ryšio neišardomumą. Toliau šv. Tėvas pabrėžė, jog didelę žalą krikščioniškai santuokai daro poligamija – ji visiškai nesiderina su Kristaus doktrina. Aukojimo metu, daugelis tėvų, vietoj įprastų dovanų, paaukojo savo kūdikius Dievui. Tai nepaprastai gražios reikšmės veiksmas: iš Dievo gauta šeimai dovana – vaikai, vėl paaukojami Dievui, prašant Jo gausios palaimos šeimai.

Sekmadienis – rugpiūčio 18 – paskutinė Kongreso diena buvo paskirta šeimoms. Ryte šv. Tėvas atlaikė koncelebruotas šv. Mišias didžiuliame Uhuru parke. Jose dalyvavo apie 30 kardinolų, 200 vyskupų, 1.700 kunigų, jų tarpe ir Lietuvos delegacijos nariai, ir šimtai tūkstančių tikinčiųjų iš įvairių pasaulio kraštų. Šv. Mišios buvo labai iškilmingos ir įspūdingos. Jų metu giedojo apie 2.000 choristų, pasipuošę savo spalvingai tau-

tiniais kostiumais. Taip pat gražų įspūdį padarė susituokusiųjų iškilmingas su tuoktuvų pažadų atnaujinimas. Šia proga tartame žodyje šv. Tėvas pabrėžė, jog Eucharistija sudaro tikrąjį krikščioniškojo gyvenimo centrą, tikrąjį Bažnyčios gyvenimo centrą. Krikščioniškoji šeima yra pašaukta būti ištikimos meilės Dievui ir savai tautai ženklui.

Tuoju po šv. Mišių, šv. Tėvas kvietė visus bendrai sukalbėti "Viespaties Angelą". Prieš tai dar tarė trumpą žodį, pabrėždamas, jog eucharistinė Duona yra visų dorybių versmė, kasdieninio mūsų gyvenimo dvasinis maistas, pagrindinis krikščioniškosios šeimos gyvenimo ir meilės šaltinis. Pabaigoje šv. Tėvas padėkojo visiems 43-tojo Tarp. Eucharistinio Kongreso dalyviams: savo legatui Kongrese kard. J. Cordeiro, kardinolams, vyskupams, o taip pat ir visoms Delegacijoms – oficialiai atstovavusioms savo krašto tikintiesiems. Jas visus išvardindamas, šv. Tėvas su ypatingu jautrumu ir dėmesiu paminėjo Lietuvos Delegaciją. Taip pat šv. Tėvas su apgalvestavimu prisiminė ir tuos, kurie norėjo čia būti kartu su mumis, bet įvairios kliūtis jiems tai sutrukdė.

Tuo tarpu Lietuvos Delegacija patyrė daug nuosirdumo ne tik iš kitų Delegacijų, bet ir iš vietos ir užsienio Kongreso dalyvių. Jie visi parodė ypatingą dėmesį ir supratimą esamai Lietuvos Bažnyčios padėčiai. Taip pat ir tarptautinė spauda palankiai paminėjo Lietuvos Delegacijos dalyvavimą Kongrese. Tuo labiau, kad kiti komunistų pavergti kraštai nebuvo atsiuntę jokios oficialios delegacijos.

Po pietų šv. Tėvas iškilmingai atidare "Aukštesnįjį Rytų Afrikos Katalikų Institutą" (Catholic Higher Institute of Eastern Africa). Tai tikras Nairobi teologijos fakultetas. Instituto tikslas: pagelbėti vietinėms Bažnyčioms geriau suprasti bei išrišti problemas, liečiančias tikėjimą ir kultūrą, prisilaikant visuotinės Bažnyčios nustatytų bendrų doktrininių principų. Be abejo, visa tai vyks bažnytinės vyriausybės priežiūroje. Be to, šis Institutas kartu bus maldos ir liturginės praktikos vieta. Institutą įkūrė 7 Afrikos kraštų Vyskupų Konferencijų Sąjunga: Etiopijos, Kenijos, Malawi, Sudano, Tanzanijos, Ugandos, Zambijos.

Šis Institutas yra prie pat Nairobi Seminarijos, kurioje buvo apsistoję Lietuvos Delegacija. Pasibaigus visoms 43-jo Tarptautinio Eucharistinio Kongreso iš-

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvass de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

CIRURGIOS DENTISTAS

Dr. Jonas Niciporciukas

Dr. Paulo R. Niciporciukas

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206 - 10 and.

V. Prudente - Fone: 273-6696

PADĖKIME TIKĖJIMO BROLIAMS

Paskutiniu metu jau esame religiniu atžvilgiu gerokai praturtėję: jau turime lietuvių kalboje visų metų sekmadienių ir šventadienių mišias, turime ir šiokiadienių mišias advento ir Kalėdų laikotarpiui, taip pat gavėnios ir Velykų metui. Jose sutelktas didelis dvasinis lobis. O girdint jį sava kalba, jis mums atsiskleidžia suprantamiau ir giliau, prakalba į mus tiesiau, atviriau.

Tačiau vis daugėja šiame krašte skaičius lietuvių, kurie ir sekmadieniais nebėga girdėti Dievo žodžio gimtąją kalbą, nes trūksta lietuvių kunigų. Ir trūkumas didėja, nes senieji kunigai metai po metų traukiasi iš gyvųjų tarpo, o naujųjų beveik nematyti. Neseniai teko girdėti lietuvių kunigą su apgailestavimu

pasakojant apie padėtį vienoj lietuvių parapijoj, į kurią buvo nuvykęs lietuviškai mišių atlaikyti. Žmonės dejavo, kad jau seniai nebėra lietuvių kunigo ir lietuviškų pamaldų. Amerikietis kunigas stengiasi padėti, bet lietuviškai nemoka ir negali žmoniškai nė Evangelijos lietuviškai paskaityti. Jis priekaištuoja mums, kad parapija nė lietuvių diakono neturi, kuris galėtų per pamaldas Dievo žodį lietuviškai perteikti, net pamokslą pasakyti ir kitais būdais saviems tautiečiams padėti.

Diakonų tarnyba bažnyčioje sena, siekia pačią krikščionybės pradžią. Vėliau, aktualumui sumažėjus, ji buvo išnykusi. Bet Vatikano II susirinkimas, apžvelgdamas dabartinę padėtį, nutarė diakonatą atgaivinti ir 1972 metais Sakramentų kongregacija išleido raštą, sugrąžinantį diakonatą į bažnyčios tarnybą ir hierarchiją.

Diakono darbo dirva plati. Jis gali tarnauti mišiose, skaityti Evangeliją, skaityti pamokslus, dalyti Eucharistiją, dėstyti tikybą, vadovauti pamaldose, teikti krikšto sakramentą, paliudyti ir laiminti santuoką, lankyti ligonius ir nešti viatiką, padėti vargstantiems.

Diakonu gali tapti bet kurios profesijos vyras, sulaukęs 35 metų ar daugiau, vedęs ar nevedęs. Vedusieji lieka savo šeimose ir darbe ir kartu eina diakono pareigas. Kandidatai pareiškia raštu vietos vyskupui arba lietuvių vyskupui Pauliui A. Baltakiui savo norą dirbti Dievo garbei ir tikinčiųjų gerovei. Vyskupui suteikus leidimą, bus poros metų pasiruošimas, kuris nekliudė eiti savo pareigas darbe ar tarnyboje. Paprastai kandidatai yra rekomenduojami klebonų vietos vyskupui. Mūsų atveju jie galėtų būti pristatyti arba vietos vyskupui, arba vyskupui – Pauliui A. Baltakiui. Pristačius vietos vyskupui, pasižadama vėliau darbuotis jo diecezijos lietuviškoje pastoracijoje. Pristačius vyskupui P.A. Baltakiui, vėliau liekama jo jurisdikcijoje, laisvai pasirenkant, kurioje diecezijoje ar parapijoje diakonas norėtų pagelbėti lietuviams. Šiuo atveju vysk. P. A. Baltakis susitartų su diecezija ar specialia seminarija dėl jų paruošimo.

Siuo metu Amerikoje yra 7120 pastovių diakonų ir dar 2114 ruošiasi būti, o lietuvių, turimomis žiniomis, tik keletas. Jei amerikiečių parapijoms

reikia diakonų pagalbos, tai juo labai mums, kai norime pamaldų ir patarnavimo savąja kalba. Mes gyvai reiškiamės kultūrinėi ir visuomeninei veiklai. Nereikia užleisti ir religinių poreikių. Ir čia reikia pasiaukojimo ir pasišventimo.

Jonas Kavaliūnas
"DRAUGAS"

ATEITININKŲ ŽODIS

JUBILIEJINIO ATEITININKŲ KONGRESO REZOLIUCIJOS

Ateitininkų Federacijos Kongresas, susirinkęs 1985 metų rugpiūčio 30,31 ir rugsėjo 1,2 dienomis Čikagoje, paminėjęs savo gyvenimo 75-rius metus, savo sąjūdžio deimantinį jubiliejų, kritiškai peržvelgęs praeitą kelią ir apsvaistęs naujųjų laikų keliamas gaires, nutarė pasisakyti:

1. Jėzus Kristus, Dievo Sūnus, yra mūsų kelias, tiesa ir gyvenimas. Jis veda mus ir visą žmoniją pas savo Tėvą. Jis yra mūsų idealas, mūsų visų pastangų motyvas, mūsų dėmesio centras. Jo pavyzdys mus kilnina, Jo mokslas duoda mums gaires.

2. Asmeninė ir bendra malda, gilinimasis į Šventą Raštą, ypač į evangelijas, susikaupimo dienos, yra keliai, kurie padeda Kristų geriau pažinti ir prie Jo priartėti.

3. Kristaus atsiųsta Šventa Dvasia veda į pilnos tiesos, paties Kristaus ir Jo Tėvo pažinimą. Būti atviram ir imliam Šventai Dvasiai ir Jos dovanų veikimui yra pagrindinė ateitininkiškumo žymė ir ateitininkų veiklos sėkmingumo paslaptis.

4. Marija yra Jėzaus Motina ir Jo bendruomenės-Bažnyčios motina. Taipgi ji yra Lietuvos globėja. Jai pasivesdami tikimės lengviau, greičiau ir sėkmingiau prieisį prie jos Sūnaus, tampriau prisirišį prie jos Sūnaus bendruomenės.

5. Dieva neigiančių ar ignoruojančių idėjų įtaka mūsų aplinkoje vakarų pasaulyje yra reali ir didelė. Visiems ateitininkams išėivijoje būtina tuos pavojus atpažinti ir jiems priešpastatyti krikščioniškais principais persunktą veiklą.

Bus Daugiau

CURSO

AUDIOVISUAL

**DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA**

Facilidade de aprendizado – Acompanha fitas cassettes

Para maiores informações

Rua Juatindiba, 28

Fone: 273-0338

03124 São Paulo, SP.

Antanas Dutkus

LIETUVIŲ SPAUDA BRAZILIJOS

LIETUVIŲ SPAUDA BRAZILIJOS

Tąsa iš 39 (1928)nr.

BIULETENIS "SAJUNGA-ALIANÇA"

Rašant apie lietuvių spaudą Brazilijoje, negalima perleisti nepaminėjus ir "atnaujintos sąjungos" įsijungimą į spausdinto lietuviško žodžio eiles, išleidžiant jai savo biuletinį "Sajunga-Alliança"; kuris, kad ir neoficialiai buvo leidžiamas, savo laiku ir tam tikru momentu, atstovavo kolonijos dalies interesus. Svarbiausias Sąjungos vadovybės tikslas buvo, išleidžiant biuletinį nušviesti ir plačiai išaiškinti nariams, o taipgi ir visai kolonijai, kas vyko praeityje ir kas yra daroma, kad atgauti savo teises, atitaisyti sužlugusį prestižą ir atstatyti griūvanti Sąjungos veikimą. O, kad tai pasiekus, — ir nutarta buvo išleisti neperiodinį informacinį biuletinį, Sąjungos reikšmingesnių įvykių pranešėją ir jį paskleisti lietuvių tarpe, kad plačioji visuomenė žinotų apie esamą organizacijos padėtį ir visas "atnaujintos Sąjungos" problemas.

Biuletinis "Sajunga-Alliança" pirmas numeris išėjo 1965 met. spalio mėn. Valdyba, pasveikinusi būsimus biuletinio skaitytojus, pasisakė, jog "platesnio našto lietuviškai veiklai plėsti, jai propaguoti bei apie ją informuoti mūsų visuomenei, būtinai reikalinga spausdintas žodis... Taigi Sąjungos šio informacinio biuletinio svarbiausias tikslas ir bus nors trumpa, suglausta, bet nuolatinė informacija ne tiek apie S-gos, bet ir bendrai apie visos Brazilijos lietuvių kl. veiklą ir jų gyvenimą..." Po to, valdyba pasveikinusi "Lietuvių Sąjungos Brazilijoje prisikėlimą naujam gyvenimui" priminė "lietuviško švietimo tinklą São Paulo mieste su 5 mokyklų rūmais... kas su juo atsitiko ir kas išliko iki šių dienų?" Tad, dėl šio kito, "Lietuvių Sąjunga Brazilijoje šiais metais atvėrė naują lietuvių kolonijos istorijos lapą, — pareiškė tuometinė valdyba ir pradėjo atitaisyti klaidas, palarytas jau ankstyvesnių valdybų..."

Biultenis "Sajunga-Alliança" ėjo neperiodiniai; išleidžiamas jisai būdavo svarbesniais organizacijos gyvenimo momentais. Plačiai jisai buvo kolonijos skaito-

mas, nes visi domėjosi Sąjungos pradėtu ginču su lietuvišais jėzuitais. Dėl jo bandė įsikišti ir surasti bendrą kalbą tarp abiejų pusių net Pasaulio Lietuvių Bendruomenės pirmininkas, St. Barzdukas. Visiems buvo įdomu ir svarbu kuo baigsis tas ginčas ir kam atiteks kolonijos turtas, o biuletinis paduodavo smulkiai visas ginčo eigos detales. O be to, jisai buvo platinamas už dyką, — tai imk ir skaityk. O pasiskaityti buvo kas, nes kolonijoje tada teturėta tik vienas laikraštis, "Mūsų Lietuva", leidžiamas misijonierių jėzuitų, su kuriais Sąjunga, kaip žinoma, ginčijosi dėl Mokos namų. Sąjungos biuletinis buvo graibstomas dar ir dėl to, nes stiprėjant jo bendradarbių eilei, svarsnis ir įdomesnis darėsi jo turinys. Iš riboto savo organizacijos veiklos apžvelgimo, jisai išėjo į platesnius kelius. Jame buvo nagrinėjami ne tik Sąjungos reikalai ir svarstomos priemonės naujai atstatyti sugriautus jos pamatus, bet taip pat apžvelgiami buvo ir visos lietuvių bendruomenės visuomeniniai ir kultūriniai veikimo planai ir įreškomi keliai, kaip suderinti toje srityje tarp organizaciniai santykiai.

Sąjungos biuletinis "Sajunga-Alliança" nemažą atgarsį susilaukė ir už Brazilijos sienų — Argentinos ir Urugvajaus lietuvių kolonijose, o taipgi atsiliepimų turėjo ir Š. Amerikos spaudoje. Biuletinis, kalbėdamas spaudos reikalais, savo 7-tame numery kartoja koks reikalas vertė Sąjungą leisti biuletinį ir pažymi to reikalo svarbą: "Brazilijos lietuvių kolonija savo didžiu yra antra pasaulyje, o lietuviškos spaudos atžvilgiu — lygi nuliui. Tėvų Jėzuitų čia leidžiamas lietuviškas laikraštis ("Mūsų Lietuva" — red.), negalėjo ir negali patenkinti kolonijos reikalavimu. Per siauri jo rėmai keliasdešimčiai tūkstančių lietuvių sutilpti jame... Sąjungai reikalingas buvo spausdintas žodis turėti savas, kad juo palaikius artimus ryšius su nariais. Tad ir nutarta leisti Biuletinį. Sąjungos Valdyba nežiūrėdama į ekonominius sunkumus, ... vis dėl to patenkinta, kad jos darbas kompensuojamas palankiais atsiliepimais... užsienio spaudoje..."

Keičiantis valdyboms, mainėsi ir jo veidas — turinys. Ilgus metus buvęs

spausdinto lietuviško žodžio autoritetu, bet dėl nekurių Sąjungos "veikėjų" nesuvaldomo noro "pasirodyti pasauliui", (pasak liaudies posakio — "Kas margiui pakels..."), po kelių metų pavirto į žeidžiančiu paskvilium, sukeldamas pyktį S-gos narių tarpe ir kitų visuomenės grupių eilėse, pasirodžius 17-tam ir 18-tam biuletinio numeriams. Didelį pasipiktinimą nariai parodė dėl to, kad prie Biuletinio buvo prisegtas priedas, grynai asmenišką pykčio nešvanklapis, "Žodžiu" pavadintas, su kuo organizacija jokio bendro neturėjo, tačiau jos vardu buvo platinamas.

Pasipylė prieš Sąjungą, raštu ir žodžiu, griežti protestai. Senoji valdyba buvo perrinkta. Už kelių mėnesių (1981 - 4-2), perrinktos valdybos pirmininkas, norėdamas sušvelninti organizacijos padėtį visuomenės akyse, ir atsipalaiduoti nuo moralinio smūgio, (medžiaginiai nuostoliai jau buvo apmokėti iš organizacijos kasos), paskelbė "Mūsų Lietuvoje" nr. 13 (1700) pareiškimą:

"Sąjungos Valdybos Pareiškimas. Perreiktų metų pabaigoje, S-gos Valdyba nutarė išleisti Biuletinį Nr.18 - 4 pusl., kas ir buvo padaryta to meto S-gos pirmininko. Bet, nežinia kokiais sumetimais, be Valdybos sutikimo, biuletinis platinime buvo pirmininko susegtas su S-gai svetimais dviem spausdiniais, būtent: — 1 — "Žodis Nr. 1 — (kopija Lietuvių Romos Katalikų Šv. Juozapo Bendruomenės Valdybos leidinys iš 1973 metų ir — 2 — "Žodis" Nr.2, grynai asmenišką pobūdžio, kas sukėlė S-gos narių tarpe, o taip pat ir nekuriuose lietuvių kolonijos sluoksniuose nepasitenkinimą ir net pasipiktinimą. Norėdami išvengti tolimesnių komentarų ir kaltinimų Sa-gai, šiuo pareiškiame, kad už minėtų svetimų "priedų" turinį S-ga neatsako nei moraliai nei materialiai — atsako tik tai autorius. Sąjungos-Alliança Valdybos pirmininkas Aleksandras Bumblys. São Paulo, 25.3.8."

Po šio įvykio, Biuletinis pasirodė dar vieną kartą (1981 m. gegužės mėn.) ir nutilo. Per eilę metų "Sajunga-Alliança" lankė lietuvius, budino juos lietuviškam darbui, žadino jų tautinį susipratimą ir savo puslapiuose davė savo nariams ir visiems skaitytojams daug naudingų minčių ir gražių pavyzdžių, kaip gyvenant svetimame pasaulyje — emigracijoje — išsaugoti atsivežtas čia tautines ir kultūrinės savo krašto gerybes. Apgailėstaujame, jei biuletinio "Sajunga-Alliança" lapai jau tapo užversti visiems laikams.

Dra. HELGA HERING

MÉDICA - GYDYTOJA
HOMENS SENHORAS CRIANÇAS
Rua Quartim Barbosa, 6 - B. do Limão
Fone: 265-7590
De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.
KALBAMA LIETUVIŠKAI

ADVOCACIA E IMÓVEIS

EDSON DEOMKINAS

Direito CIVIL - Dir. CRIMINAL

Direito TRABALISTA

Av. Novo Horizonte, 213 - Conj., 2

COMPRAS - VENDAS -

ADMINISTRAÇÃO DE BENS

Vila Sacadura Cabral - S. André

BRAZILIJOS KRAŠTO LIETUVA

Mieli São Paulo broliai ir sesės lietuviai,

Baigdamas savo viešnagę Brazilijos krašto Lietuvoje norėjau pasidalinti su Jumis mintimis apie lietuvišką gyvenimą ir lietuviškos išlaikymą jūsų krašte. Buvo man nepaprastai malonu pabūvoti vėl jūsų tarpe ir atrasti dalį Lietuvos šioje Pietų kryžiaus žemėje.

Per paskaitas ir lietuvių kultūros kursą norėjau su Jumis pasidalinti žiniomis, ką pats išmokau apie savo tautą, jos praeitį, jos kultūrą ir dabartinę padėtį, tiek išvijoje tiek kenčiančioj Lietuvoje. Pradėjome su lietuvių liaudies mitologija ir senovės tikėjimu. Žvelgėme į lietuvių tautos pasaulėjautą per jos šimtmečių eigoje sukurtus papročius, dainas, apeigas, žaidimus, meną ir medžiaginę kultūrą (kryžius, koplytėles, bažnyčias, juostas, tautinius drabužius, margučius, šiaudinius ir namų papuošimus, kraitis, verpstukus, skulptūras, darbo įrankius, ir t.t.). Norėjau tuo parodyti, kad mūsų kultūra yra sena ir turtinga ir unikalitautinė išraiška, kurios jokia žemės valdžia neturi teisės sunaikinti, vien dėlto kad tauta yra mažytė, arba dėlto kad jos krantus plauna Baltijos jūra. Klausėmės lietuvių liaudies dainų, per kurias galime geriau suprasti ką lietuvis pasako apie save ir savo pasaulį, t.y. mūsų tautos pasaulėžiūrą, taip pat per šimtmečius sukurtą. Dainose išreiškiama didelė pagarba gamtai ir žmogui, apdainuojami medžiai, dangaus šviesuliai, paukščiai ir gyvūnija, gražūs Lietuvos laukai, upės ir miškeliai. Kiekvienas darbas buvo dainos lydimas, tai rugiapjūtės, šianapjūtės, avižapjūtės, linų rovimo, grūdų malimo, audimo, verpimo, gyvulių ganymo, kūlimo ir kitų darbų dainos.

Žvelgėme į šeimos papročius ir dainas, kurias liaudis sukūrė besidžiaugdami gyvenimo įvykiais, jauniems apsivedant, kūdikiui gimstant, vaikučiams augant ir jaunimėliui besilinksminant: tai vestuvių, krikštynų, vaikų, jaunimo ir meilės dainos. Girdėjome taip pat raudas ir sutartines ir per dainas supratome, kad pagarba darbui, dainai, gamtai ir vienas kitam buvo ir tebeturėtų būti svarbi dalis kasdieninio gyvenimo. Šeimos papročiai per Kūčias, Kalėdas, Velykas, ir Vėlines praturtina mūsų gyvenimą, nes jungia mūsų šeimas prie bendro stalo ir šeimos židinio, kuriame taip pat prisimenam mirusius šeimos narius ir juos pagerbiame, ypačingai tėvelius ir senelius, kurie rūpinosi mūsų auklėjimu ir mus žmonėmis padarė. Norėjau pasidalinti žiniomis su Jumis apie šį turtingą mūsų tautos lobyną, ne tik kad jisai yra įdomus, bet kad galėtume giliau suprasti savo tautos praeitį ir kultūrą, kuri dar tebėra svarbi dalis mūsų gyvenimo.

su gyvenimo.

Mes šiandien gyvename istoriniame laikotarpy, kuriame lietuvių tauta yra išbarstyta per visą platųjį pasaulį. Didesnė dauguma mūsų gimė ir užaugo išvijoje, toli nuo Lietuvos, svetimuose kraštuose. Laikui bėgant, tie kraštai, kurie buvo svetimi mūsų seneliams ir tėveliams, pasidarė mums savi ir krašto kultūra pasidarė mūsų kultūra, mes čia augome, mokslus išėjome ir gyvenimą pažinome. Jeigu būtume gimę Lietuvoje, mums nebūtų buvę mažiausio klausimo kas mes esame, žinotume aiškiai, kad esame lietuviai. Tačiau, augdami savo kraštuose, mums reikėjo apsispręsti kas mes esame, kas mes norime būti, kokia yra mūsų praeitis. Tą sprendimą mes darome Amerikoje ir Kanadoje, Jūs Brazilijoje, kiti Argentinoje, Urugvajuje, Venezueloje, Prancūzijoje, Lenkijoje, Vokietijoje, Australijoje ir net Sibire, bei kituose kraštuose, kur atsirado lietuviai dėl įvairių istorinių priežasčių. Sprendimas nėra visuomet lengvas, ypačingai dėl to, kad kartais trūksta žinių. Norėjau su Jumis pasidalinti bent truputį tokiomis žiniomis apie mūsų tėvilių ir senelių kraštą, bet pabrėžiu, kad vien žinių neužtenka dėl identiteto apsisprendimo. Aš galiu daug žinių susikrauti apie japonų arba arabų kultūrą ir istoriją, išmoksiu jų kalbą ir pažinti dabartinį gyvenimą, bet tai nereiškia, kad aš apsispręsiu būti japonu arba arabu. Daug svarbiau yra pajusti, kad esi iš tautos kilęs, kad jos praeitis yra tavo praeitis, kad jos papročiai, pasaulėžiūra ir kalba yra taip pat tavo.

VI. Stančikaitė
"Gintarėlės" iliustracija

Toks apsisprendimas nėra visuomet lengvas, ir jisai turi ateiti iš širdies. Būdamas jūsų tarpe norėjau ypačingai į jaunimo širdis pasibelsti ir iš širdies perduoti ką pats taip neseniai pajutau ir pamilau apie savo tėvilių ir senelių žemę. Per mūsų visą istoriją buvo laikotarpių, kada

„Dar netuščias“.

lietuvių tauta buvo paikinama ir persekiojama, buvo pavojus jos egzistencijai užgęsti. Daugelis lietuvių tą tautos nerimą stebėjo, savo gyvenimu, kiti prie jos prisidėjo, bet tautos laimė yra, kad buvo tokių, kurie dėl jos egzistencijos kovojo. Ypačingai per paskutinį šimtmetį, mes turime nemirštamų pavyzdžių, kurie turėtų mūsų širdyse išlikti ir jas stiprinti tėvynės meilėje ir pasiryžime dėl savo tautos dirbti. Nepamirškime, kad sukilėliai ir knygnešiai užmokėjo žiaurią kainą savo gyvybėmis ir ištrėmimais kovodami prieš caro okupaciją, kuri labai nuvargino mūsų tautą ir bandė mūsų kalbą sunaikinti. Aušros laikotarpy, Basanavičius, Kudirka, Vysk. Baranauskas, Maironis ir kiti žadino mūsų tautą ir ją iš gilaus šimtmečių miego prikėlė, padėjo jos žmonėms prisiminti, kad lietuvių tauta turi savo istoriją, seniausią gyvąją kalbą ir savus papročius. Aušros laikotarpis mus privedė prie tautos prisikėlimo, kai 1918 m. Lietuva atkūrė savo nepriklausomybę ir atsistojo šalia kitų tautų kaip laisva demokratinė šalis. Bet daugelis lietuvių užmokėjo už tą nepriklausomybės atstatymą savo gyvybėmis, kai tūkstančiai savanorių stojo į kovą prieš naujai gimusios Lietuvos priešus: bolševikus, bermontininkus ir lenkus. Per 22 nepriklausomybės metus Lietuva išgyveno savo geriausią epochą, darydama didelę pažangą ekonomijos ir kultūros srityse. (Bus daugiau)

AR ŽINOTE, KAD
MŪSŲ LIETUVA
PARDUODAMA

V. ZELINOS LAIKRASČIŲ KIOSKE,
AV. ZELINA, 831 ?

MŪSŲ ŽINIOS

IMIGRANTŲ PAMINKLO VAJAUS PIETŪS

Dar vienas parengimas buvo suruoštas š.m. spalio mėn. 6 dieną, Lietuvių Sąjungos salėje Rua Lituânia 67, Moóca. Pietų ir bingo pelnas buvo paskirtas Lietuvių Imigrantų paminklo statybos, naudai. Pietūs praėjo gražioje nuotaikoje, davė gerus rezultatus, nors šį kartą susilaukėme mažiau svečių, palyginant su kitais parengimais.

Visiems dalyviams mūsų ačiū už apsilankymą ir paramą.

Turėjome sekančius rezultatus:

Pietų pelnas	Cr. 1.202.460
Bingo pelnas	Cr. 1.010.000
Loterijos bilietai	Cr. 340.000
Gryno pelno	Cr. 2.552.460

Šios pajamos sustiprino Komisijos kasą. Laukiame dar daugiau aukų iš visų tautiečių, kad galėtume oficialiai atidaryti paminklą gruodžio mėnesio bėgyje.

Komisija jau tariasi su São Paulo miesto burmistru Mario Covas dėl datos išrinkimo.

Dėkojame Lietuvių Sąjungos Valdybai už salės užleidimą ir prisidėjimą prie paruošimo ir įvykdymo.

Dėkojame Nemuno jaunimui, kuris, kaip visada, padėjo prie visų ruošos darbų: salės sutvarkymo, papuošimo, bingo organizavimo ir kortelių pardavimo.

Ačiū sąjungietėms už skaniai ir skoninai paruoštus lietuviškus valgius. Dėkojame ponions: Albina Ambrozevičienė, Regina Naumanas, Joana Satkūnas, Anelė Dutkienė, Elena Pupelienė, Aldona Valavičienė, Adelė Godliauskienė, Alda Tumas.

Jonas Valavičius

PADĖKA LIETUVIŲ SĄJUNGOS BRAZILIOJE VALDYBAI IR NARIAMS

Muziejaus ir Arkyvo Komisija nori tinkamai įvertinti Lietuvių Sąjungos Brazilijoje didelę, nuolatinę ir svarbią paramą Imigrantų Paminklo statybos lėšų sukėlimui.

Lietuvių Sąjungos Valdyba prieš metus laiko, kai buvo iškelta galimybė pastatyti paminklą, paskatino ir pilnai pa-

rémė statybos idėją, pasižadėdama visokeriopai paremti Muziejaus ir Arkyvo Komisijos planą.

Sąjunga savo pažadą pilnai ištesėjo, suteikė ir garantavo tvirtą užnugarį šio mūsų kolonijos projekto įvykdymui.

Sąjungos Valdyba užleido savo salę visiems Komisijos parengimams, dirbo kartu prie jų organizavimo, bilietų platinto, svečių kvietimo. Jos nariai skaitlingai dalyvavo parengimuose, davė individualias aukas ir taip prisidėjo prie gerų rezultatų atsiekimui.

Paminklo statybos projektas eina prie pabaigos ir jau tikimės greitu laiku pranešti jo atidarymo dieną. Dėkojame visiems, kurie rėmė mūsų darbą ir kurie dar, tikimės parems daugiau.

Jaučiame, kad šiandien yra būtina ir reikalinga išreikšti ir pažymėti mūsų padėką Lietuvių Sąjungos Valdybai ir nariams. Jų pagelbą nelengva įvertinti piniginiiais vienetais, bet tikrumoje buvo ir yra pats svarbiausias ramstis mūsų projekto įvykdyme.

LABAI AČIŪ.

Muziejaus ir Arkyvo Komisija GIMTADIENIO PROGA

Jaučiuosi dėkingas už prisiminimą gimtadienio proga ne tik parapiečiams ir tautiečiams, o ir kitiems bičiuliams. Gimtadienis išpuolė tuo metu, kai su kiais 30 saleziečių atlikau metines rekolekcijas Vila Dom Bosco patalpose Campos do Jordão. Ir tenai bendrabroliai saleziečiai, susirinkę iš įvairių vietovių, man visai negalvojanč, suruošė gimtadienio šventę. Ryte buvau pakviestas vadovauti koncelebruotom Mišiom, pietų metu turėjau perpjauti didelį "bolo" ir klausytis "Parabėns", o vakare, po vakarinių maldų, duoti salezietišką "labanaktį" ir ta proga dar artimiau supažindinti bendrabrolius su "salezietiška Lietuva" ir lietuviais saleziečiais. Priminiau lietuvių saleziečių "patriarchą" kun. Antaną Skeltį, žurnalą "Saleziečių Žinios", kurių buvo spausdinama 27.000 egzempliorių ir skleidžiama parapijose, seminarijose, mokyklose, šeimose, Lietuvoj ir užsieny; apie šešis saleziečių veiklos centrus Lietuvoj, kuriuos užėjęs svetimas komunizmas sunaikino; apie lietuvių saleziečius dabar pasklidusius 16-koj valstybių; apie lietuvių saleziečių veiklą Brazilijoj.

Kun. Pr. Gavėnas
VEIKLOS KALENDORIUS

Lapkričio 10: BLSąjungos įsteigimo minėjimas

Lapkričio 24: Spaudos Diena

Gruodžio 14: Jaunimo pasiruošimas Kalėdoms

Gruodžio 21: Skautų Kūčios

Gruodžio 31: N. Metų sutikimas Sąjungoj

ŽVELGIANT Į 1987 METUS

Jėzus pasišaukė pas save Dvylika ir ėmė siuntinėti juos... (Mk 6,7 - 13)

Nuo tų laikų iki dabar Kristus siunčia į pasaulį savo kunigus ir visus krikščionis. Nedaug kas iš tikinčiųjų įsisąmonina, kad Šventasis Raštas kalba ne vien išrinktiesiems – tiems, kurie mokėsi suprasti ir suprantamiau išaiškinti Kristaus žodžius, bet kad tie žodžiai yra skirti ir visiems, kurie turi gerą, mylinčią širdį, visiems, kurie stengiasi sekėti Kristumi.

Kristus irgi yra pasiuntinys. Jis buvo dangiškojo Tėvo pasiūstas gelbėti žmonijos. Mylėdamas visus, kuriuos atpirko savo krauju, Jėzus trokšta susitikti su kiekvienu iš mūsų ir mums perduoti savo pasiuntinybę. Toji pasiuntinybė – tai paskatinimas nuoširdžiai mylėti Dievą ir artimą.

Daug susitikimų mes turime gyvenime. Vienas iš tokių susitikimų – tai mūsų dalyvavimas šv. Mišiose bei sakramentuose, kuriuos teikia Bažnyčia. Mes gal menkai galvojame apie tai, kad kartu su mumis tose Kristaus išliejamos malonėse dalyvauja ir visa Katalikų Bažnyčia, visi geros valios žmonės įvairiose pasaulio kraštuose, kad Mišių auka mes jungiamės su jais. Būdami Bažnyčios nariai, privalome kiek galima geriau ir tobuliau įvykdyti tą pasiuntinybę, kurią Kristus davė apaštalams ir išplėtė mūsų atžvilgiu. Tai galime atlikti tik gyvu tikėjimu, nuoširdumu, meile...

Evangelijos žodžiai: "nieko neimti į kelionę..." mus pamoko, jog turime eiti į pasaulį, nešdami tik vieną vertybę: Kristaus Gerąją Naujieną, žinią apie tai, jog Dievas iš meilės mums tapo žmogumi; tą meilę turime nešti į pasaulį ir pasidalyti su tais, kurie yra šalia mūsų.

- 1) Kristus siunčia ir mus.
- 2) Mišiomis ir sakramentais vienijamės su visa Bažnyčia.
- 3) Dalykimės Gerąja Naujiena su aplinkiniais – K. A. G.

I E Š K O M A

moteris arba šeima ligonei prižiūrėti. Duodamas butas. Skambinti Brunai – tel. 265-0498.

**PARDUODAMAS
ŽODYNAS
DICIONÁRIOS
PORTUGUÊS-LITUANO**
Kreiptis į Šv. Kazimiero parapiją,
R. Juatindiba, 28, tel. 273-0338

PARDUODAM E

AUTOMOBILIAMS

LIPINĖLIUS – Adesivos

SKYDELIUS su grandinėmis
Chaveiros com emblema Vytis.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

LIETUVIŠKO ATSIGAVIMO DIENA

Šiomet spalio 20 diena pilnai atitiko pakvietime skelbiamam tikslui – "susipažinimo pietūs", geriau, "CONFRATERNIZAÇÃO LITUANA". Pilnai atitiko, sakau, tikslui, ir net visiškai perviršijo betkieno nors perspektyvas.

Tatai įvyko dr. Vito ir Maros Šiaulių sodyboje, Rodovia Fernão Dias 57 km, vos tik už Mairiporã miesto, vadinamam Sítio Lajota. Ten pramonininkas Vitas Šiaulys, medicinos dr-o Antano Šiaulio brolis, turi nepaprastai puikią sodybą. Lig šiol ši sodyba lietuviams buvo visiškai nežinoma, kaip ir mažai pažįstami abu broliai Šiauliai. Juodu tik šiemet iškilo lietuvių kolonijoj – ir pilnai įėjo į lietuvišką gyvenimą su tuo iš tėvų paveldėtu, lig šiol lyg prigesusiu, bet dabar vėl atsigaivinusiu, lietuviškumu. Gi prie to, sako, privedė dr-o Antano Šiaulio dukterys, studentės universitete. Taigi, jaunimas. Mat, dr. Antanas Šiaulys, kasmet ruošia "Tautų šventę". Šiemet dukterys ir sako tėvui: "Juk tu ar nesi lietuvis? Tai kodėl į tautų pasirdymą nekviesti lietuvių?"

Tokiu būdu užsimezgė santykiai su kolonija. lietuviai dalyvavo su lietuvišku "baraku-seklyčia" (ir lankytojų balsavimu laimėjo pirmą vietą), jaunimas prisidėjo su daina ir tautiniais šokiais, kas taip pat sužavėjo tarptautinę publiką. Pats tėvas įsirašė į neakivaizdinį lietuvių kalbos kursą ir mokosi lietuviškai, o sekančiam semestru ryžtasi įsirašyti į

Lietuvių kalbos ir kultūros kursą" PUC universitete... O jo brolis, Vitas Šiaulys, suruošė šiuos "susipažinimo pietus" savo sodyboje, į kuriuos įstengė sukviesti, nusimanančių apskaičiavimu, 200 su viršum dalyvių

Vitas Šiaulys iš profesijos yra advokatas, tačiau advokatyste niekad neuzsiėmė. pasinešęs į farmaceutiką, išsimušė didelius pramonininkus. Užklaustas, koks jo tikras profesinis titulas, švelniai atsako: Aš tik didžiuojuosi esąs lietuvių kilmės žmogus...

Tikrai buvo gražu sutikti tautiečių iš įvairių vietovių, organizacijų, srovių: bendruomenė, sąjunga, parapijos, vyrų ir moterų organizacijos, bendruomenės choras, spauda, jaunimas – su choru ir šokėjais... Buvo atvykusių ir iš toliau, kaip kun. Algirdas Ramašauskas su mo-

tina iš Rio de Janeiro, ir visokio rango kitataučių. Buvo ir "Centro Cultural Francisco Matarazzo Sobrinho" kultūrinis direktorius Henrique Lošinskas Alves su žmona ir Brazilų Jaunimo Literatūros Akademijos garbės pirmininkė Lenyra C. Fracarolli.

O ko toj sodyboj nėra? . Ir ežeras su laiveliais pasiplaukioti, ir prūdai su aukišiem žuvelėm, garsiai sveikinantių įvairiaspalvės papūgos, ilgauodegiai povai, neskaitant jau žąsų, oškų, bezdžiūniukių, visokių gėlių, įvairiausių vaismedžių. Puikiai įrengta pirtis, tėvams ir seneliams prisiminti puošni koplytėlė, apskritos pašiūrės išvaizdos baras, didelė virtuvė...

Visiems svečiams suvažiavus, truputį po 10 valandos, prie ant verandos pastatyto altoriaus vyko koncelebruotos Mišios, kurioms vadovavo kun. Ramašauskas (padre Aldo) iš São Pedro da Aldeia RJ, koncelebruojant prel. P. Ragažinskiui ir kun. Pr. Gavėnui. Mo. Viktoro Tatarūno diriguojamas choras išpildė liturgines Mišių giesmes (prof. Fel. Girdauskas, deža, negalėjo palydėti elektriškai vargonėliais, nes kaip tik prieš Mišias nutrūka elektra), o kun. Ramašauskas Mišias laikė lietuviškai, pasakydamas portugališkai ugningai patriotinį pamokslą. Pastebėdamas, kad tai Misijų sekmadienis, kvietė klausytojus prisiminti, kad ir Kristaus Evangelija ateina į žmones per jų kalbą ir įsigyvena pagal jų tautinius papročius, Tad ir mums lietuviams yra būtina branginti tą pasaulį seniausią indoeuropiečių kalbą, pažinti, palaikyti lietuviškus papročius ir juos perduoti ateinančiai kartai. Ir jungtis (ne skirtis) – jungtis ne tik prie medžiaginės puotos stalo, o ir prie Kristaus mums paruošto Stalo – Eucharistijos.

Jaudino visus dalyvius – ypač gi šeiminkus – matant, kaip ši sodyba trumpu laiku tapo bažnyčia – ir į svečius čia atėjo ne tik būrys tautiečių, o ir pats Kristus.

Po įvairių sveikinimų iš vienos ir kitos pusės, religinės apeigos buvo baigtos "Lietuva brangi" giesme ir Tautos Himnu.

(Pabrėžtina, kad visa aplinka alsavo lietuviškumu. Vos įvažiavus, atkreipė dėmesį ant skardžio Brazilijos vėliava ir Lietuvos Trispalvė; o paskui visas sueigos centras-parkas buvo išpuoš-

tas šių dviejų tautų vėliavukėm. Ir čia pirmenybė buvo duota Lietuvai: kas trys vėliavukės, dvi buvo Lietuvos Trispalvės. – Tas lietuviškumas ypač ryškus atspausdinta, pakvietime "Confraternização LITUANA", kur žodis LITUNA atspausdinta Lietuvos Trispalve).

"Susipažinimo pietums" pakvietime buvo numatyta "churrasco de confraternização lituana". Tačiau prie to brazilų "churrasco" kiek ten buvo lietuviškų patiekalų. Ir raugintų kopūstų, ir agurkų, ir silkių, ir kugelio, ir visokių padažų... Ir bėras veikė visą kiaurą dieną...

Įdomu pabrėžti, kad virtuvė-valgykla, baras, baseinas, aikštelė pasilinksminiui – viskas ten pat. Vieni valgo-geria, kiti maudosi (ypač vaikams tai nepaminoma pramoga), kiti mankšto kojas šokiams ar repetuoja muzikas. Tai vakarop taip ir pasipylė visa programa: Volungė, Rūtelė, liaudies dainos...

Saulutė, visą dieną skaisčiai švietusi (visų veidai gražiai nudegė), lėtai leidosi žemyn. Nors nešorom, choras jau ragino: "Eisim broleliai, namo" – ir reikėjo atsiveikinti.

Bendruomenės pirmininkas, ML-vos atstovas ir kiti tautiečiai dėkojo šeiminkams už tokį tikrai prasmingą susitikimą. Gi pats šeiminkas, dr. Vitas Šiaulys, primygtinai pabrėžė, kad tai ne vienintelis šis susitikimas: jis turės pasikartoti kasmet; todėl ir turi būti įrašytas į metinį veiklos kalendorių.

MŪSŲ MIRUSIEJI

JURGIS GUDELIAUSKAS mirė spalio 11 dieną turėdamas 82 metus. Turėjo vidurių vėžį.

ROMAS POCIUS mirė spalio 12 dieną.

JONAS VOSYLIUS mirė spalio 16 dieną São Vicente mieste prie jūros, 17 d. buvo atvežtas į S. Paulo ir sudegintas V. Alpinos krematoriume. Brazilijon atvyko 1927 metais. Buvo pastovus Mūsų Lietuvos skaitytojas. Paliko žmoną Emiliją Butkutę ir kitas gimines.

MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATA GALIMA UŽSIMOKĖTI TAIP PAT V. ZELINOS PARAPIJOS KLEBONIJOJ.

Chopperia Alexchopp

CHOPP – PIZZA – FRIOS
MÚSICA AO VIVO

RESERVADO PARA FESTAS

Rua Solon, 1062 - Tel. 223-2333 - Bom Retiro

KULTŪRINIS KAZIMIERINIS FONDAS – FUNDO CULTURAL CASIMIRIANO

1. Kazimierinių Metų Ruošos komitetas	Cr. 1.000.000
2. N. N. Poeto Venancijaus Ališo atminčiai	Cr. 5.000.000
3. Šv. Kazimiero p-ja T. Jono Bružiko, SJ, atminčiai	Cr. 1.000.000

MŪSŲ ŽINIOS

LIETUVIŲ PAMINKLO VAJUS

Šią savaitę gavome auką iš vienos tautietės, kuri prašė neskelbti savo pavardės. Prašymą išpildome ir dėkojame.

Gavome Cr\$.200.000

Aukotojų skaičius dabar siekia 91 iš viso gauta aukų Cr\$. 14.652.950.

Komisija paruošė mažą loteriją; kiekvienas bilietas turi po du numerius, bilieto kaina Cr\$.10.000. Platina mūsų jaunimas. Prašome prisidėti prie bilietų sėkmingo išplatavimo.

Loterijos bilietus ir pakvietimus į pietus Cr\$.200.000 vertėje atspausdino Aleksandras Bumblis ir paaukėjo paminklo statybos vajui. Dėkojame už paramą.

MUZIEJAUS IR ARKYVO KOMISIJA DĒKOJA ALBERTUI MAGYLAI

Per paskutinius pietus, kurie buvo suruošti Imigrantų Paminklo statybos naujai, turėjome malonumą gauti dar vieną didelę paramą iš mūsų tautiečio Alberto Magilos šeimos.

Republika Lituania aikštėje, Vila Zelinoje, stovės Lietuvių Imigrantų paminklas, prie kurio švenčių ar iškilmių dienomis reikalinga iškelti Lietuvos ir Brazilijos vėliavas. Komisija šiuo reikalu susirūpino ir gavo sutikimą iš miesto valdybos pastatyti tris geležinius 6-7 metrų aukštumo stulpus.

Kreipėmės į tautietį Albertą Magilą, kuris turi geležies dirbinių įmonę ir užsa-

LIETUVIŠKOS SPAUDOS RĒMĒJAI YRA SAVOŠ TAUTOS GYNĒJAI

Šio "ML" numerio

GARBĖS LEIDĒJAI

PIJUS OSVALDAS ir LIUCIJA BUTRIMAVIČIAI

Dosniems mūsų savaitraščio skaitytojams bei rėmėjams širdingai dėkojame ir linkime geriausios sėkmės.

Administracija

keme 3 vėliavos stulpus. Tokie stulpai turi būti padaryti pagal nustatytas normas. Albertas sutiko tą darbą atlikti.

Šio mėnesio 6 dieną, Komisijos paruoštus pietus atvyko taip pat Albertas Magila su ponia ir pranešė Komisijos pirmininkei, kad mūsų užsakymas jau išpildytas, stulpai g. tavi ir jei norime galime tuoj pat aikšteje pastatyti. Albertas pareiškė, taip pat, kad Magilų šeima paaukėjo šiuos stulpus mūsų bendram tikslui.

Pagal mūsų patikrinimus šitų trijų stulpų pagaminimo kaina bet kokioje įmonėje atsiektų maždaug Cr\$.1.500.000.

Komisijos ir kolonijos vardu sakome LIETUVIŠKA AČIŲ Magilų šeimai.

Aldona Valavičienė
Pirmininkė

ANGELA JOTEIKAITĒ, išbuvusi ilgesnį laiką Šiaurės Amerikoje, grįžo į S. Paulo ir ryžtasi vėl įsijungti į visuomeninį darbą. Sveikiname laimingai sugrįžusią ir linkime geros sėkmės savo užsimojimuose.

ARVYDO AUKA

Gerbiamas Ponas Tatarūnai,
Iš visos širdies dėkoju Jums, Brazilijos Lietuvių Bendruomenei, Rūtelei, Volungei, Nemunui, Jaunimo Sąjungai ir ponui Aleksandruui Bumblui už finansinę

paramą man besisvečiuojant jūsų kolonijoje. Taip pat širdingai dėkoju ponui ir poniai Viktorui ir Angelinai Tatarunams, kun. Šeškevičiui, kun. Petriukui ir kun. Gavėnui, kurie taip pat rūpestingai norėjo finansinei padėti. Norėčiau paaukoti šią mažą sumą Jums, tikėdamasis, kad nors truputį prisidės prie Jūsų sunkaus, bet labai gražaus lietuviško darbo Brazilijoje:

\$ 100,00 Brazilijos Lietuvių Jaunimo Sąjungai (Jaunimo ir švietimo reikalams)

\$ 50,00 Brazilijos Lietuvių Bendruomenei (švietimo reikalams)

\$ 50,00 "Mūsų Lietuvai" – Lietuviškos Spaudos Reikalams.

Širdingai dėkoju. Telaimina Dievas Jūsų visų darbus.

Arvydas Žygas

Padėka

Širdingas ačiū Lietuvių Sąjungai-Aliança Brazilijoj už Cr 500.000 auką labdaros darbams. Paskutiniu laiku turėjome daug išlaidų, tai Sąjungos parama atėjo geru laiku.

Labdaros Ratelis

metinė „MŪSŲ LIETUVOS“

SPAUDOS ŠVENTĒ

Lapkričio(Novembro) 17 dieną

M I Š I O S už gyvus ir mirusius spaudos darbuotojus

P I E T Ū S 12:30 val. Jaunimo Namuose

L O T E R I J A su originaliais tapytojų paveikslais

V I L A Z E L I N O J – J A U N I M O N A M U O S E

V I S I D A L Y V A U K I M E I R S A V O S P A U D A P A R E M K I M Ē